

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 19.000
	Letna inozemstvo	Lir. 30.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	28
	Poštno čekovni račun: št. 24/12410	

Leto XXXIV. - Štev. 3 (1687)

Gorica - četrtek, 21. januarja 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Teden krščanske edinosti

Vsako leto od 18. do 25. januarja obhajamo molitveno osmino za krščansko edinstvo. Tej svetovni akciji se leto za leto pridružujejo različne krščanske veroizpovedi. Lahko trdimo, da jo opravljajo po vsem krščanskem svetu tako katoličani kot protestantje, pravoslavni in anglikanci.

LETOŠNJE GESLO IN SNOV ZA PREMISLJEVANJE

Ekumenski svet Cerkva v Zenevi in Tajništvo za edinstvo kristjanov v Rimu sta izbrala letošnje geslo iz psalma 84: »Da bi vsi našli v Bogu skupni dom.« Za vsak posamezni dan sta določila tudi namen skupnih molitev:

1. dan: Da bi vsi našli v Bogu svoj dom. Snov premišljevanja je Cerkev kot božja družina, v kateri se uresničuje odrešenje.
2. dan: Življenje v domači hiši. Premišljevanje je o bratskih odnosih znotraj Cerkve, v kateri pogojujejo urejeno krščansko življenje.
3. dan: Dobrodošli v našem domu. Snov premišljevanja je Cerkev, odprta vsem, za vse ljudi, za verne in neverne.
4. dan: Ločitve in razprtije v hiši. Predmet premišljevanja so ločitve in spori, ki so nastali v preteklih stoletjih in privedli do razkola med Cerkvami, ki so pa vse poklicane k edinstvu.
5. dan: Dom pomeni varnost. Snov premišljevanja je življenje Cerkve, ki se mora stalno boriti za svoj obstoj in predvsem proti grehu.
6. dan: Potujemo proti domu. Misel premišljevanja je Cerkev, ki na tem svetu potuje in roma proti nebesom, kjer ima svoj cilj v Bogu.
7. dan: Kristus je postavil svoje bivališče med nami. Predmet premišljevanja je Cerkev, ki je občestvo in skupnost bogoslužja in molitve po Jezusovi želji, da ohranja povezanost z Očetom v nebesih.
8. dan: Naš večni dom. Premišljujemo o Cerkvi, ki slavi svojega Gospoda Jezusa Kristusa, ki sam uresničuje edinstvo v Cerkvi in vsej človeški družbi.

Letošnja premišljevanja so svetopisemska in eklesiološka. Na podlagi sv. pisma dokazujejo večnostno resnico o Kristusovem odrešujočem delu v Cerkvi, ki ima edina zagotovilo od svojega božjega Ustanovitelja, da bo v Resnici in Duhu vodila človeštvo v božje poveljanje v nebesih pri skupnem Očetu.

KDAJ PRIDE DO EDINOSTI

Edinstvo bo nastopilo, ko bomo predvsem skupno priznali svoje napake in grehe ter stremeli k svetosti, k poklicanosti božjih otrok, k uresničitvi edinstvi najprej med nami, nato z drugimi. Prosim pa moramo Svetega Duha, da nas očisti vsake sebičnosti in zaverovanosti vase, v svoje konstitucije in načrte ter nas razsvetli s svojo milostjo. Delo za edinstvo je veliko kot je velik svet. Zato se naša molitev ne more omejiti le na molitveno osmino, temveč moramo vedno prositi za edinstvo, dokler se ta ne uresniči.

Ob molitveni osmini leta 1979 je sv. oče Janez Pavel II. dejal: »Iskanje edinstvi mora doseči vse ravni cerkvenega življenja in zajeti vse božje ljudstvo, da bo končno prišlo do soglasne in enodušne izpovedi vere... Prizadevanje za edinstvo kristjanov je v prvi vrsti verska zadeva. Vsi si želimo, da bi izpolnili zahtevo našega Učitelja in Odrešenika, ki se je tik pred smrtjo obrnil k Očetu s prošnjo, da bi bili vsi eno... Ekumensko prizadevanje nam kaže poti, ki vodijo človeštvo k lepšemu sožitju in edinstvu. Tudi tu je prva zapoved spoštovanja človeka.«

Ekumenska zadeva je naloga vseh nas kristjanov, ki želimo v svojem življenju uresničiti Kristusov nauk. V kolikor bomo resnično to poskušali, toliko bomo uresničevali edinstvo med nami, v Cerkvi in v svetu. Današnji človek in svet potrebujejo spravo, miru in edinstvo. Vse to pa Kristus uresničuje v svoji Cerkvi po nas, v kolikor smo mu poslušni in skrbimo za evangelijsko oznanilo vsemu stvarstvu.

JOZE MARKUŽA

Gorica se je poslovila od svojega nadškofa

Marsikdaj šele smrt razkrije, kako drag nam je bil nekdo v naši sredi. Dokler je živel, se nam zdi njegova navzočnost nekaj vsakdanjega, njegove besede običajne, njegova aktivnost samo po sebi razumljiva. To je prišlo do izraza tudi v četrtek 17. januarja ob pogrebu goriškega nadškofa Petra Cocolina. Tisoči in tisoči, ki so se pogreba udeležili, so s svojo prisotnostjo izpričali, da so cenili njegovo delo, njegov način vodenja škofije, njegovo služenje goriški Cerkvi.

Ze eno uno pred začetkom pogrebnih obredov je bila prostorna cerkev Srca Jezusovega do kraja zasedena. V njej je mladi bogoslovec Peter Cocolin prejel leta 1944 mašniško posvečenje, iz nje je nastopil zadnjo pot v goriško stolnico.

Dvajset sobratov v škofovstvu se je v somaševanju, ki ga je vodil beneški patriarh Marco Ce od njega poslovilo. Med njimi so bili štirje slovenski: nadškof Suštar in škof Lenič iz Ljubljane, škofa Jenko iz Kopra in Kramberger iz Maribora ter nadškof Pavlišič iz Reke. Iz bližine so bili videmski nadškof Battisti in tržaški škof Bellomi. Južno Tirolsko (škofija Brixen-Bozen) je zastopal njen škof Gargitter. Seveda ni manjkala msgr. Pangrazio, predhodnik msgr. Cocolina v Gorici. Prisotni so bili tudi zastopniki drugih krščanskih Cerkva: arhimandrit grško pravoslavne Cerkve in župnik srbsko pravoslavne Cerkve iz Trsta in luteranski pastor.

Oblasti so zastopali podtajnik zunanjegega ministrstva Flores, predsednik deželnege sveta Colli, podpredsednik deželne vlade De Carli s tremi odborniki, predsednik goriške pokrajine Cumpeta, goriški župan Scarano. Jugoslovansko delegacijo sta sestavljala novogoriški župan Sušmelj in

glavni konzul v Trstu Cigoj. Prisotni so bili nadalje vsi župani goriške pokrajine. Navzoča je bila tudi delegacija SSk, ki jo je vodil Andrej Bratuž ter delegacija SKGZ.

POGREBNA SV. MASA

Skupaj s škofi je somaševalo nad 200 duhovnikov. Dva zbora sta med mašo prepevala nabožne pesmi: italijanski »L. Fogar« in združeni slovenski pevski zbor pod vodstvom Z. Klanjščka. Ta je zapel tudi »Marija skoz življenje«, ki je bila rajnemu škofu tako zelo všeč. Ob zaključku obreda pa je zadonela lurska pesem, dve kitici v italijanščini in ena v slovenščini. Pokojni nadškof je bil namreč velik častilec lurske Matere božje in je ponovno z ustanovo Unitalsi poromal v Lurd.

Med mašo je spregovoril beneški patriarh Ce. Med drugim je dejal: »Smrt škofa je velika noč rešenja in sprave in miru za njegovo Cerkev. Nadškof bo vstal, vstali boste tudi vi. Nепrestano vam je oznanjal besede življenja. Vabil vas je verovati, k sprebrnjenju, k medsebojni ljubezni. Vse njegovo življenje je bilo služenje: Krmin, Oglej, Tržič, Gorica; kateheza, pastoralni obiski, zavzetost za udeležitev koncila, navzočnost pri problemih njegovega ljudstva: svet dela, napetost v družbi, pozornost do slovenske manjšine, vzpodbuda za laiški apostolat... Bil je pozoren do problemov cerkvenega območja Treh Benečij zlasti na področju sredstev družbenega obveščanja, misijonsko navdahnjen, osebno zavzet za Cerkev v afriški državi Slonokošena obala. Zares je bil glasnik Cerkve, ki oznanja Kristusa, človekovega Odrešenika.«

Po pridigi beneškega patriarha so izrekli primerne prošnje en duhovnik, redovnica

in laik v italijanščini, dve pa sta bili v slovenščini, prav tako drugo berilo.

Ob koncu maše so spregovorili še ljubljanski nadškof Suštar, sošolca iz bogoslovskih let Giuseppe Deluisa in italijanščini in furlanščini ter Drago Butkovič v slovenščini, nato pa še goriški župan Scarano.

MISLI LJUBLJANSKEGA NADŠKOFA

Nadškof Suštar je začel svoj poslovilni govor najprej v slovenščini, nadaljeval ga je v italijanščini in zaključil spet v slovenščini. Potem ko je izrazil sožalje Cerkve na Slovenskem, je nadaljeval:

Kar smo slovenski verniki na njem posebno cenili in za kar se mu posebno zahvaljujemo je njegova resnična in iskrena dobrobrčnost in ljubezen in ne samo pravičnost in nepristranost do vseh vernikov, posebno do Slovencev.

Ze iz dijaških in bogoslovskih let ga je vezalo toplo prijateljstvo s številnimi slovenskimi duhovniki. Ko je postal goriški nadškof, si je z vsemi močmi prizadeval za čim boljše osebne stike s slovenskimi duhovniki in verniki. Rad je prihajal na slovenske župnije, molil, pridigal in se pogovarjal v slovenskem jeziku in dal slovenskim vernikom nekatere izredno pomembne ustanove.

Nešteto krat je prihajal v Slovenijo, ne samo na počitnice in na obisk k svojim prijateljem, ampak na različne cerkvene slovesnosti, na uradne obiske in pogovore s škofi, pa tudi s političnimi predstavniki SR Slovenije, ki so ga visoko cenili. To je prišlo do izraza tudi danes, ko je prisotna na pogrebnih svečanostih uradna delegacija iz SR Slovenije.

Pokojni nadškof je pri jugoslovanski škofovski konferenci zastopal italijansko škofovsko konferenco in se močno zanimal za cerkveno, versko, kulturno in narodno življenje pri nas. Prizadeval si je ne samo za čim boljše sožitje med italijanskimi in slovenskimi verniki, marveč za bratsko sodelovanje posebno še med duhovniki. Pokojni nadškof se je za vso svojo škofijo, in ko je bil apostolski administrator tržaške škofije, tudi tam neutrudno prizadeval samo za eno: da bi bili vsi prebivalci teh pokrajin, Italijani, Furlani in Slovenci, zares dobri in pošteni ljudje, verni in trdni kristjani, dobri sosede in bratje v medsebojnem spoštovanju, razumevanju in ljubezni.

S svojimi prizadevanji, ki niso vedno in pri vseh našla razumevanja in odobravanja, ki so bila izpostavljena tej ali oni kritiki, je dokazal veliko kulturo svojega duha in globoko plemenitost svojega srca in resnično evangelijsko prepričanje, ki je navdihovalo vse njegovo življenje. To se je pokazalo zlasti ob obhajanju 1600-letnice oglejskega cerkvenega zbora. Za vse to se mu je enkrat iskreno zahvaljujem in mu želim večnega plačila pri Bogu.

TELEGRAM SV. OČETA

Pred molitvami ob krsti je msgr. Soranzo prebral telegram, ki ga je sv. oče poslal stolnemu kapljju: Sv. oče je z bolečino sprejel vest o smrti msgr. Petra Cocolina in izreka občuteno sožalje nadškofijskemu kapljju, duhovščini, vernikom in sorodnikom in ko zagotavlja molitve za večno plačilo zaslužnega nadpastirja, pošilja od srca

Diplomatski stiki med Anglijo in Vatikanom

Od sobote 16. januarja imata Vatikan in Vel. Britanija spet redne diplomatske odnose, ki so bili prekinjeni leta 1533, ko se je angleški kralj Henrik VIII. razglasil za »edinega in najvišjega poglavarja« angleške Cerkve.

Obnova teh odnosov do seveda zelo pripomogla tudi k bližnjemu papeževemu obisku v Angliji. Sam Janez Pavel II. ga je preteklo nedeljo napovedal ob svojem običajnem opoldanskem nagovoru. Papež bo šel v Anglijo letos 28. maja in ostal tam do 2. junija. Sestel se bo z angleško kraljico in agleškim primasom Runciejem, obi-

apostolski blagoslov, ki velja tudi za vse navzoče pri pogrebnih obredih.

Sožalne brzojavke so poslali tudi škof iz Potenze, ki je bil nedavno v Gorici v zvezi s pomočjo, ki jo nudi nadškofijska Caritas tamkajšnjemu potresnemu območju, nadalje prebivalci kraja Sant'Angelo delle Fratte, ki ga goriška nadškofijska posebej podpira po potresu leta 1980 in skupnost reklašne doline, za katero se je leta 1976 goriška nadškofijska po potresu izrecno zavzela.

POGREB

Res mogočen je bil pogrebni spreved, ki se je po bogoslužju v cerkvi Srca Jezusovega razvil proti goriški stolnici. Na čelu so šli venci in praporji vseh občin goriške nadškofije, praporja iz Trsta in Vidma, za njimi župani, slovenski in italijanski skavti, godba na pihala iz Ogleja, ki jo je nadškof ustanovil, ko je bil tam za župnika, člani verskih združenj, redovniki, redovnice in duhovščina, za krsto pa beneški patriarh, svoji in ogromna množica.

Na stopnicah pred stolnico je spregovoril stolni župnik msgr. Sabbadini, zadoneli sta dve pesmi, nato pa so člani Unitalsija krsto prenesli ob spremstvu najozjnih sorodnikov, članov stolnega kapljja, škofa Pangrazia in župana Scarana v grobnico pod glavnim oltarjem.

NADŠKOFOVA OPOROKA

V objavljeni nadškofovi oporoki je pretresljiv zlasti zadnji del, ki se takole glasi: »Rodil sem se ubog in živel sem brez kakih materialnih interesov. Moja draga škofija, župnije, katerim sem skušal služiti na najboljši način, moji dragi svoji, sorodniki in prijatelji naj se spominjajo tega ubogega sina, jaz pa obljubljam, da se bom vseh spominjal pri Bogu. Če bi smel kaj prositi, želim, da se me pokoplje v Ogleju, v nepozabni Gospodovi hiši, ki sem jo tako zelo ljubil in kjer bo, kot upam, moje ljudstvo molilo zame, ubogega grešnika in tako potrebnega molitve. Naj da Gospod, da bom vedno prebival v njegovi hiši. Vsem mojim vernikom in dragim sobratom v duhovništvu želim povedati samo eno stvar: prizadeval sem se služiti vsem in vas ljubiti na najboljši način. Odpustite mi, če vam nisem dal vsega, kar ste imeli pravico zahtevati od mene. Nasvidenje v nebesih, kamor upam priti po božjem usmiljenju in vaših molitvah.«

NOVI KAPITULARNI VIKAR

Dan po pogrebu se je zbral metropolitanski kapitelj, kot to določa cerkveni zakonik, da iz svoje srede izbere kapitularnega vikarja. Ta vodi škofijo do imenovanja ali apostolskega administratorja ali novega škofa.

Izvoljen je bil msgr. Luigi Ristits, kanonik skolaštik goriškega kapljja. Rojen je bil 20. junija 1921 v Gorici, v duhovnika je bil posvečen leta 1944 skupno z rajnim nadškofom, nato pa je svojo teološko izobrazbo zaključil z doktoratom na gregorijanski univerzi v Rimu. Uči verouk na liceju Dante Alighieri in duhovno oskrbuje hišo počitka sv. Vincencija. Zlasti pa je znan kot skrben in zmožen upravnik škofijskega premoženja.

skai bo poleg Londona še mesta Coventry, Liverpool, Manchester, York ter Cardiff v Wallesu in Edimburghu in Glasgowu na Škotskem. Sv. maša na prostem pa bo opravil v znanem orjaškem nogometnem stadionu Wembley v Londonu.

Do hude nesreče je prišlo nad slapovi reke Paraná v Braziliji, kjer se je zrušil višeci most, na katerem so bili brazilski in tuji turisti, zlasti Japonci. Vsi so padli v penče se vodovje. Okoli 40 jih je izgubilo življenje, 16 pa se jih je rešilo.

Sv. oče je sprejel diplomatski zbor

V soboto 16. januarja je sprejel papež Janez Pavel II. poslanike, ki so akreditirani v Vatikanu. Ne da bi izrecno omenil sporazum v Jalti, ko sta si Stalin in Roosevelt s Churchillom razdelila interesna območja v Evropi, je ostro obsodil razdelitev sveta na sfere nadvladanja, ki da so bile rezultat posebnih in določenih razlogov, katere pa danes nimajo več opravičila, zlasti ker težijo k omejevanju suverenosti posameznih držav. Vsak narod mora razpolagati s samim seboj pri svobodni izbiri svoje usode. Cerkev mora podpirati taka stremiljenja in odločitve. Namig na razmere v njegovi domovini je bil jasen.

Se bolj jasen pa je bil, ko je dejal, da so na Poljskem še vedno priprti tisoči, predvsem izobraženci in sindikalisti. Obsodil pa je tudi moralno prisilo režima do delavcev, ki morajo, če so včlanjeni v sindikat Solidarnost izjaviti svojo zvestobo vojaškemu režimu, če hočejo ohraniti svoja delovna mesta.

»Vedno bolj se v javnem mnenju vsega sveta,« je dejal sv. oče, »utrujejo prepričanja, da si morajo narodi svobodno izbirati svojo družbeno ureditev in sicer tako kot si želijo. Ta ureditev mora biti pravična, v spoštovanju svobode, vere in človeških pravic.«

Papež pa diplomatom ni govoril le o svoji domovini. Omenil je tudi Srednjo Ameriko, kjer mesec za mesecem rastejo žrtve, ki jih povzročata gverila in njeno nasilno zatiranje. Omenil je tudi Bližnji vzhod, kjer se nasilje nenehno ponavlja in mu botrujejo nepopustljiva stališča sprtih strani. Nadalje se je spomnil beguncev v Afganistanu, v južnovzhodni Aziji in v raznih afriških državah. Obsodil je tudi terorizem, ki se je razbohotil po vsem svetu.

Osrednji odbor za proslavljanje sv. Cirila in Metoda

V Rimu so pred kratkim ustanovili poseben osrednji odbor, ki bo vodil in urejal proslave in najrazličnejša srečanja v

čast sv. bratoma Cirilu in Metodu. Predsednik odbora je poljski kardinal Rubin. V njem sta poleg drugih dva Slovence: msgr. Jezernik in p. Anton Koren. Osrednji odbor je začel izdajati poseben bilten, ki naj bi prinašal kroniko posameznih proslav in urejal organizacijska vprašanja. Za letošnji praznik sv. bratov, ki je 14. februarja, so načrtovali evropsko romanje na grob sv. Cirila v Rimu, vendar so izvedbo načrta prenesli za eno leto, da bi lahko evropsko javnost bolje seznanili z delom sv. bratov.

Rdeči brigadisti so objavili svoje četrto sporočilo, v katerem pa ni ničesar o ugrabljenem severnoameriškem generalu Dozierju. Preiskovalci si upravičeno zastavljajo vprašanje, ali je general sploh še živ. Med tem pa policija mirzično nadaljuje s svojimi preiskavami. Tako ji je uspelo odkriti zatočišče, kamor so nameravali brigadisti spraviti rimskega kvestorja Simoneja, če bi jim uspelo ugrabiti ga. Prav tako so odkrili dokumente, iz katerih je razvidno, da so nameravali izvesti atentat na glavni sedež DC v Rimu v trenutku, ko bi 22. januarja zasedal narodni svet stranke.

Tri dni se je mudil v Rimu pakistanski predsednik general Zia Ul Hak. Pakistan je izrazilo zahodno usmerjena država, njena strateška lega pa je zelo pomembna, saj meji na Kitajsko, Indijo, Afganistan in Iran. V pogovoru s predsednikom Pertinijem je Zia Ul Hak zlasti obravnaval vprašanje afganistanskih beguncev, ki so se zatekli v Pakistan. Sprejel ga je tudi sv. oče.

Francija in Zahodna Nemčija sta bili pozorišče dveh novih terorističnih zločinov. V Parizu je neznanec ubil pomočnika ameriškega vojaškega atašeya 43-letnega podpolkovnika Charlesa Raya, v bližini Stuttgarta pa so bili umorjeni trije Albanci jugoslovanske narodnosti. Umor pripisujejo jugoslovanski tajni službi, ki je že ponovno v Zah. Nemčiji izvedla atentate na nasprotnike sedanjega režima v Beogradu.

Okrožnica o človekovem delu

V Ljubljani so izdali slovenski prevod papeževe okrožnice O človeškem delu, ki nosi datum 14. septembra 1981. Za besedilo okrožnice je v knjižici še komentar, ki ga je napisal eden največjih strokovnjakov za socialni nauk Cerkve Oswald von Nell-Breuning.

V petih poglavjih okrožnice O človeškem delu Janez Pavel II. obravnava številna vprašanja iz sveta dela (uvodno razmišljanje, delo in človek, spopad med delom in kapitalom, pravice delavcev in prvine za duhovnost dela). Večina vprašanj je bila že doslej predmet obravnave socialnih okrožnic Cerkve, nekatera so to pot prvič na vrsti. Vsa obravnavana vprašanja pa so tudi vprašanja našega časa in današnjega človeka.

Iztočnica za razmišljanje o človekovem delu je krščanska antropologija: človek kot božja podoba in božji delavec, postavljen v svet in stvarstvo naj mu gospoduje ter ob tem samega sebe in stvarstvo dopolnjuje. Ko Janez Pavel II. obravnava razmerja med delom v objektivnem in delom v subjektivnem pomenu, poudarja absolutno prvenstvo človeka nad delom: človek je subjekt dela, iz njega delo izhaja, vanj se tudi vrača.

Zgodovina človeštva je zaznamovana z naporom, da bi človek dosegel vedno večjo svobodo in gospodstvo v odnosu do sveta. V marsičem je to človeku tudi uspelo. Sedanjí trenutek pa kaže na absurdno stanje: delo (napredek) ogroža človeka in človeštvo. Potrebno je upoštevati pravilno lestvico vrednot in avtonomijo zemeljskih stvarnosti, sprejeti resničnost Kristusovega križa in vstajenja, ki naj človeku pomaga pri vzpostavitvi ravnovesja v sebi in v razmerjih do drugih, da bo možno tudi ravnovesje do sveta dela in dobrin.

Ko govori o spopadu med delom in kapitalom, se Janez Pavel II. dotakne raznih gospodarskih in političnih sistemov (kapitalizma, kolektivizma), vendar ne daje neke tretje rešitve v obliki novega (krščanskega) sistema. Predpostavlja, da je v vsakem obstoječem sistemu možen in tudi potreben razvoj. Evangeljska načela, ki globoko posegajo v človekovo osebno in družbeno življenje, imajo moč za preobrazbo sveta. Janez Pavel II. poudarja povezanost dela in kapitala, pravico posameznika do zasebne lastnine, nujnost socializacije (podružabljanja) lastnine, ko to zahtevajo razmere, saj dobrine pripadajo vsem in ne le posameznikom ipd.

Poleg velikih tem, ki zadevajo razne gospodarske in politične sisteme ter mednarodna razmerja, Janez Pavel II. ne pozabi na navidez majhna in vsakdanja vprašanja iz sveta dela: na vlogo dela v družini in družbi, delo žene-matere, vključeva-

nje prizadetih v delo; poleg znanstvenega in tehničnega dela, dela v administraciji ali umetnosti ovrednoti zlasti kmečko in drugo »vsakdanje« delo. Posebej poudarja, da ima vsakdo pravico do dela, da sme zaradi zaposlitve oditi v druge dežele, da ima pravico do ustrezne plače zase in za svojo družino, pravico do počitka in dopusta, do zavarovanja in varnosti pri delu, do združevanja v sindikate, do soupravljanja proizvodnih sredstev, do stave, če to zahtevajo razmere, do ustrezne izobrazbe ipd.

Seveda ni bilo mogoče vseh naštetih vprašanj izčrpno obravnavati. Nedvomno pa bodo mnoga med njimi odmevala tudi v naših razmerah (npr. odnos med delom in kapitalom, soupravljanje delavcev, izobraževanje glede na dejanske potrebe družbe, odnos med zasebno in družbeno lastnino oziroma vprašanje socializacije proizvodnih sredstev, delo žene in podobna vprašanja).

■ V Zahodnem Berlinu je eksplodiral v neki židovski restavraciji peklenski stroj, pri čemer je bilo 25 oseb ranjenih, osem od njih težje. Atentat si je prilastila organizacija za osvoboditev Palestine »15. maj«, ki da je s tem uničila »eno izmed sioniističnih gnezd«. 15. maj je dan razglasitve izraelske države.

■ V Washingtonu je takoj po vzletu zadelo v most nad reko Potomac potniško letalo in nato strmoglavilo v ledene valove. Nesreča je terjala 76 žrtev: 74 jih je bilo v letalu, dva pa sta umrla v svojih avtomobilih, ki jih je letalo ob udarcu zmečkal, ko sta vozili prečkali most.

Kamenčki

Mula in vol

Mula in vol sta skupno delala pod strogo gospodinjino. Toda ta jima ni dajala zadosti sena in je zahtevala, naj delata tudi ob sobotah in nedeljah. Dolgo je to trajalo. Nekega dne se je pa mula uprla. Rekla je gospodinjini: »Hočem, da mi daš zadosti sena in slame in da mi daš prosto ob sobotah in nedeljah, kot je to v vseh demokratičnih deželah.«

Gospodinja seveda na to ni pristala in je morala mula še več delati. Muli je pa bilo dovolj in se je uprla. Vrgla se je na tla in začela biti s kopiti, da je tudi gospodinja udarila. Ta je tedaj poklicala hlapce, da so mulo pošteno pretepli. »Ti bomo že izbili trmo in tvoje zahteve po pravici demokratičnih dežel. Ti živiš v so-

Je to Kristusova slika?

V Turinu se hrani prt (sindone), v katerem je bilo zavito telo Jezusa Kristusa, ko so ga položili v grob. Prt so v letu 1978 v Turinu po več letih izpostavili v javno čiščenje. Zanimivost prta je v tem, da je na njem v glavnih obrisih naslikana podoba človeškega telesa. To so odkrili leta 1898, ko so ga prvič fotografirali. Vprašanje je seveda, ali je to zares tisti prt, kakor o njem trdi zelo staro izročilo.

Po letu 1978 se je 40 ameriških strokovnjakov spravilo na delo in začelo z modernimi aparati in sredstvi prt preiskovati in preučevati. Prišli so do zaključka, da se omenjena slika ne da razložiti po človeških poteh in znanju. Kako in zakaj se je slika pojavila na platnu, sodobna znanost ne zna pojasniti.

cializmu. Zato pridno delaj v petek in svestek. In upoštevaj stabilizacijo.«

Naslednji dan sta mula in vol znova šla na njivo orat. Vol je zadovoljno prežvekoval, mula pa je klavirno razmišljala o svoji usodi. Pa ji reče vol: »No, tovarišica, si sedaj zadovoljna? Glej mene, pridno delam, skromno živim in molčim. Ti se pa upiraš. Zato si sama kriva, če si jih dobila po grbi.«

»Prav imaš, vol; tudi jaz bi tako ravnala, če bi bila vol in ne mula.«

Nauk: Tovariši, ostanite vol in boste v miru živeli.

(r+r)

UTRIP CERKVE

Beograjska škofija v številkah

Beograjska nadškofija ima trenutno 12 župnij; od teh je 6 v Beogradu (pet redovniških) in 6 na območju Srbije. Samo mesto Beograd je razdeljeno na tri škofije, čeprav je skupno število katoličanov prav malenkostno. Nadškofija ima poleg škofa še 10 duhovnikov, ki aktivno delujejo; trije duhovniki so izven škofije.

Redovnikov je 16; večje je število redovnic, ki so zelo zaslužne in so veliko doprinele za boljše medsebojno razumevanje razvojenih kristjanov. Ni bogoslovskega naraščaja razen enega diakona, ki pa bo kmalu posvečen v duhovnika.

Velik delež redovnic pri širjenju korejske Cerkve

V Južni Koreji deluje 3.070 redovnic, ki pripadajo različnim redovnim družbam. Osem redovnih družb je prav domačih korejskih. Razveseljivo je, da imajo redovne družbe veliko poklicev. Novink je 558 in pripravnic (postulantk) 526. Južna Koreja ima trenutno 589 župnij. Redovnice pomagajo pri župnijskem delu, vodijo številne šole in bolniške ustanove.

ZA DOBRO VOLJO

Župan župniku: »G. župnik, deti morate naočnike, če hočete zadeti zajca.«
Župnik: »Ali mislite, da bom z naočniki bolj zadel kot s puško?«

(Ben. kol.)

»Toni, vsakokrat ko te vidim, si vedno mlajši.«

»Seveda, Miha. Po 60 letih gre človek vedno bolj na otročje.«

(Ben. kol.)

Zena: »Kaj, tako kosmat greš z mano v Cedad?«

Mož: »Saj sem se obril, ko si se ti začela napravljal!«

(Ben. kol.)

Sin pije v gostilni in pravi: »Moj oče je na smrtni postelji.«

Gostilničarka prav tako pijana odvrne: »Preložite ga na drugo posteljo.«

(Ben. kol.)

Mesec za katoliški tisk

NEKAJ HUDO NAROBE

Kadar govorimo in razmišljamo o verskem tisku, seveda ne moremo govoriti o kakšni konkurenci radia in televizije, čeprav včasih tudi na malem zaslonu vidimo novice iz življenja Cerkve. Branje verskega tiska je eno zunanjih znamenj naše pripadnosti občestvu verujočih. Prav tako kakor vsakdanja molitev ali nedeljska maša. Razloček je samo ta, da se pri spovedi navadno obtožimo, če smo opustili mašo ali zaradi pomanjkanja časa sploh več ne molimo, če pa nimamo v hiši nobenega verskega časopisa ali knjige, to seveda ni greh in ne spada v spovednico. Tako si vsaj mislimo in takšno mišljenje delijo številni drugi.

Vsekakor je precej žalostno, če v hiši človeka, ki se ima za kristjana, ne najdemo niti enega verskega časopisa, zlasti ne verskega tednika. To pomeni, da mu je za krščanstvo kaj malo mar. Prepričan je, da mora za svojo človeško in državljansko obveščenost vsak večer gledati vsaj televizijski dnevnik, zjutraj prelistati časnik, naročiti glasilo društva, katerega član je, ter vsaj od časa do časa vzeti v roke časnik iz poklicne stroke. Le kot kristjan ne čuti potrebe po branju verskega tiska in obveščenosti o delu Cerkve. Najbrž bo tu nekaj hudo narobe.

Morda bi kazalo vsaj v mesecu verskega in katoliškega tiska nekoliko razmisliti tudi to našo krščansko razsežnost. Verski časopis, dobra knjiga, spadata v krščansko družino vsaj tako kakor križ na steno ali jaslice v božičnem času. Sicer bomo v svoji krščanski rasti ostali na pol pota. - (Po »Družini«)

Bralci pišejo

Dva naslova

Dva naslova. Dva programa. Dve poti. »Bilo je nekoč Stefanovanje...« piše goriški Nostalgik — in drugi naslov: »30 let skavtizma«. Primera je izizvalna. Vredno je na novo poudariti atmosfero takega Stefanovanja: »Na sredi dvorane, kjer je bobnanje najbolj neusmiljeno, se giblje natprano število plesalcev. Tam dvignjene roke, tam kroženje s kolki, tam divje skakanje, tam ravnođušno prestopanje z noge na nogo. Ritem me prevzame, luči zdaj v plavi, zdaj v rdeči svetlobi me omamljajo. obrazi vseh barv, spola se ne loči, vsi smo zvezani v krčeviti objem bitja...«

Taka je torej atmosfera, v kateri mladina oplaja svojo mladost: v predaji omame luči in džungli zvokov in kar temu še sledi...

Ker je tudi v bližini mojega stanovanja podobna diskoteka »Hippopotamus«, množično zbiranje tržaške mladine, se sprašujem, ali njihovih staršev prav nič ne vznemirja, na kakšni podlagi si bodo ti sinovi in hčere ustvarili svoj življenjski nazor? Vsak komentar je odveč!

Drugi naslov istega Katoliškega glasa: »30 let skavtizma«. V teh 30 letih je skavtizem kot vzgojna metoda pomagal mladem človeku k samovzgoji ob vrednotah vere, narodne zavesti, vzajemnosti z bližnjim, klesanju značaja...

Skavtski člankar dalje ugotavlja, da ostaja večji del skavtskega dela neopažen širši javnosti. Za boljše spoznavanje te dejavnosti bi morda priporočili skavtsko glasilo »Jambor«. Ker redno preberem skoro vsako številko, si upam trdit, da bi glasilo zasluži širše zanimanje in tudi podporo. V simpatičnem mladinskem slogu se obravnavajo najrazličnejši sodobni problemi, od astronomije do ekologije, politike in socialnega vprašanja, poročila o taborih, razne vinjete, ne manjka tudi humorja. Na prvem mestu je vedno duhovna misel cerkvenega asistenta. Morda bi se dalo nuditi bralcem po nekaj izvodov v trgovini pri Fortunatu v Trstu? Ta edinstvena organizacija na naših tleh res zasluži vso oporo in vzpodbudo. K njej se zatekamo ob vsaki naši verski manifestaciji. V njej se je izoblikovalo že lepo število značajnih fantov in deklet v dobre družinske očete in matere. Molimo zanje in jih podpirajmo, da bi vztrajali na pravi poti.

F. V.

Romarski in turistični kraji blizu Padove

V hriboviti občini Teolo blizu zdravilišča Abano pri Padovi je cela vrsta romarskih in turističnih krajev, ki jih je lani ločeno obiskalo okrog 350 Tržačanov. Na 600 m visoki gori Monte Madonna je na vrhu pod visokim drevjem dobesedno skrito srednjeveško Marijino svetišče, ki so ga z domačini v nemirnih protestantskih časih zgradili benediktinci iz znane opatije Pragla pri mestu Abano. Ko prideš prvič na to Marijino goro, moraš skoro vprašati, kje je pot do cerkve in skromnega samostana med drevjem. Pod samostanskim obzidjem je krasen razgled na padovansko ravnino.

Par sto metrov niže po glavni cesti od središča Teola leži naselja Castelnovo in tu velika domača restavracija za približno 200 oseb. Malo naprej je mnogim dobro znano turistično središče »Settimo cielo«. Največja privlačnost tega turističnega centra je izreden razgled; velika okroglasta stavba je krog in krog obdana z verandami v dveh nadstropjih, spodaj po gričkah pa je zasajeno menda vse drevje, ki more uspevati v teh krajih. Prav tam za velikim parkiriščem stoji nad vinogradi vinska klet, podobna našim boljšim osmicam v

Brdih in na Krasu.

V bližini, še vedno na področju občine Teolo, se z gore Monte Rua razgleduje majhen samostan kamaldulencev. V ta samostan imajo vstop samo moški kakor spodaj v ravnini v samostan benediktink samo ženske. Ta samostan služi svojemu namenu od 1945 dalje, ko so se sem preselile redovnice benediktinke z Reke. Tako je tukaj še danes nekaj hrvaških sester. Hiša stoji na griču San Daniele, že v občini Abano.

Zopet malo naprej po ravnini in smo pred opatijo Pragla; tu je samostan benediktincev, po številu patrov največji v Italiji. Tukaj imajo dostop vsi romarji in turisti. Prijazni patri jim razkažejo del svojega velikega samostana, dalje bogato knjižnico in baziliko Marijinega Vnebozvetja. Slabe pol ure peš hoje je zdravilšče Monteortone z veliko romarsko cerkvijo, ki je posvečena Materi božji zdravja. V ta kraj pride vsakega 21. novembra veliko romarjev kakor istega dne v znano Marijino cerkev v Trstu.

Vsi ti kraji imajo dobre ceste, ki so prevozne tudi za največje avtobuse. Seveda ni mogoče obiskati vsega v enem dnevu in tudi število potnikov naj ne bo veliko, največ sto, ker je cerkev na Monte Madonna za spoznanje manjša kakor naš Repentabor. Skupina, ki si naredi dober načrt, se lahko na večer za dobro uro ustavi še v Padovi ob grobu bl. Leopolda Mandića in v baziliki sv. Antona.

Ker mislijo razne farne skupnosti na Primorskem in v Sloveniji v tem Frančiškovem in Antonovem letu na romanje v Padovo, jim bo lahko ta kratki opis lepih krajev na padovanskih gričih (Colli Euganei) koristen in dobrodošel. - F. S.

Z GORIŠKEGA

Iz delovanja ansambla »L. Hlede«

Po uspešnem gostovanju pri pariških Slovincih v prvih dneh maja 1981, o katerem smo v našem listu svoj čas obširno poročali, so si sledili razni uspešni nastopi tega ansambla, za katere je prav, da jih kot kronisti beležimo.

V mesecu juniju sta bila dva koncerta: eden v Domju pri Trstu, drugi v Šklednju. V prvih dneh julija so imeli člani ansambla polno dela skupaj z domačim prosvetnim društvom »F. B. Sedej« z izvedbo XI. festivala domače zabavne glasbe. Tedaj sta izšli tudi nova plošča in kaseta z naslovom »Leta mladosti«. Na njih je 12 novih melodij, ki so bile posnete v gramofonskem podjetju A.V.H. v Nemah.

Zelo velik dogodek za ansambel je pomenilo sredi julija gostovanje pevskega zbora »Korotan« in plesne skupine »Kres« iz Clevelanda v ZDA na Primorskem. Ansambel »L. Hlede« je obema skupinama pripravil »Med borovci« v Števerjanu poslovljni večer, da bi se jima na ta način oddolžil za izkazano gostoljubje ob svojem gostovanju v Clevelandu.

Nato so prišli počitniški dnevi, v septembru pa je ansambel spet pričel z vajami. Sledil je 4. novembra nastop na televizijski oddaji Telefriuli, kjer so člani ansambla izvajali polko »Micika«. V istem mesecu sta bila še dva nastopa: v Sovodnjah, kjer je Slovensko deželno gospodarsko združenje priredilo družabni večer in pa v Števerjanu v Sedejevem domu ob letošnjem martinovanju.

Seveda je bil ansambel navzoč tudi ob odprtju nove šole v Dragah v Števerjanu. Poleg nekaj skladb na uradnem delu prireditve je poskrbel za veselo vzdušje ob Lojzetovi harmoniki do zgodnjih jutranjih ur. Zadnji nastop v letu 1981 je pa imel ansambel v Bardu (Lusevera) v Terski dolini, kjer je dan pred božičem na povabilo tamkajšnjega društva priredil božično slovesnost za tamkajšnje otroke. - N. Z.

Božični koncert pri Sv. Justu

Tradicija božičnih koncertov je pri nas zelo živa in že stara. Posebej na Goriškem in Tržaškem je to v navadi že dolga leta. Slovenska božična pesem je s svojim bogastvom in obenem z globokim muzikalnim občutjem in pristno pocijo vedno do srca prevzemala našega človeka nekdanj in danes.

V ta okvir se uvrščajo tudi božični koncerti, ki jih vsako leto prireja Zvezi cerkvenih pevskih zborov v Trstu in v Goriči. O goriškem je naš list že poročal. Naj zato zabeležimo nekaj vtisov s tržaškega koncerta, ki je bil v nedeljo 10. januarja v stolnici sv. Justa. Koncert je potem še doživel ponovitev na Mirenem Gradu v nedeljo 17. januarja.

Ze sama arhaična, skoraj bi rekel starokrščanska notranost tržaške stolnice je nudila nenavadno posrečen okvir predvajanju božične glasbe, saj je s svojo resnobno duhovnostjo kar sama po sebi izzvala pri poslušalcu primerno notranje občutje in razpoloženje. Seveda je vse to potrdil sam bogat in originalen program, ki so ga prireditelji predstavili. Predvsem pestrost v sestavi nastopajočih: mečani, otroški in ženski zbor ter izvirna spremljava instrumentalnega kvarteta (flavta, klarinet, rog, fagot). Nato pa še sam spored, ki je predstavil več zanimivih novosti tako v absolutnem kot v oblikovnem smislu.

Prvi del koncerta, ki se ga je udeležilo zelo veliko poslušalcev iz cele Tržaške, pa tudi z Goriške in še od drugod, je predstavil v treh prej omenjenih zborovskih sestavah nekaj pregled že znanega ustvarjanja tržaških skladateljev Ubaldia Vrabca, Stana Maliča, Zorka Hareja, Huberta Macola (nova skladba), Aleksandra Vodopivca, Frana Venturinja ter »klasična« naše cerkvene glasbe Hugolina Sattnerja. Tudi prva skladba drugega dela skladatelja Vrabca se najbrž uvršča v ta niz.

Drugi del programa pa je obsegal novitete, in sicer dve širše zasnovani deli U. Vrabca. Prva, pesem za otroški zbor Kaj je to (na besedilo Ljubke Sorli), je lepo zamišljena in razgibana božična skladba, ki večkrat razodeva pridih pastoralnega vzdušja. Druga pa je kantata za mečani in otroški zbor Božični sijaj (na besedilo Vinke Beličiča), ki je prav široko oblikovana kompozicija. Iz nje veje morda bolj globoka človeška pa tudi nadčloveška težnja po odrešenju, kar razodeva tudi glasbeni izraz, tu morda manj tradicionalno pastoralen, zato pa bolj dinamično prepletajoč in vokalno bogat, kot je značilno za Vrabčev slog.

Zbor (oz. obe vokalni zasedbi) je imel tu nelahko vlogo pri interpretaciji in v iskanju pristnega oblikovanja. Vsekakor zasluži pohvalo za to krstno izvedbo, še posebej, ko vsi vemo, kako nelahko je podobno delo z združenimi zbori. Smotno in dokaj enovito je vse nastopajoče povezoval dirigent Hubert Mamolo.

Posrečena je bila tudi spremljava pihalnega instrumentalnega kvarteta, za katerega je vso spremljavo napisal U. Vrabec. Nekateri pesmi drugih skladateljev so sicer v originalu napisane brez spremljave in morda bi jih lahko tako tudi na tem koncertu poslušali. Verjetno bi včasih tudi boljše zazvenela orgelska spremljava, zlasti pri posameznih pesmih, ki je tudi kot nalašč primerna zaradi barvnega bogastva registrov pri božični pesmi.

Med prvim in drugim delom je izrekel zelo globoko božično misel pisatelj Alojz Rebula, ki je z njemu lastno kleno besedo vžil sodobno vsebino božični skrivnosti.

Koncert božičnih pesmi pri Sv. Justu je na vsak način pomenil lep in originalen doprinos ne samo k naši božični glasbi, ampak tudi celotni slovenski kulturni dejavnosti v zamejstvu. ab

Poslanica novega kapitularnega vikarja

Pravkar izvoljeni kapitularni vikar goriške nadškofije msgr. Luigi Ristits je ob prevzemu nove službe naslovil na duhovnike in vernike poslanico, v kateri se z občutenimi besedami najprej spominja pokojnega nadškofa Cocolina. Nato omenja dve obveznosti, ki zadevajo vsakega izmed nas: da molimo k Sv. Duhu, da nam da novega pastirja, ki »bo nadaljeval pastoralno dediščino msgr. Cocolina v izročilih oglejske Cerkve« in da nadaljujemo z nadškofovim delom, saj to delo ne sme poznati zastaja ali prekinitve.

Msgr. Ristits, ki je bil sošolec pokojnega nadškofa, nato omenja plemenite lastnosti msgr. Cocolina, njegovo prisrčnost in preprostost, njegovo zavzetost za krajevno Cerkev, njegov očetovski odnos do duhovnikov in laikov. Poziva k sodelovanju dekane in dušnopastirske ustanove s prošnjo, da se delo nadaljuje v duhu smernic, ki jih je msgr. Cocolin začrtal v svojih dušnopastirskih obiskih in ki naj bi v napovedanem zborovanju goriške Cerkve bile kažipot za nadaljnje delo.

Hvaležen za zaupanje, ki mu ga je izkazal metropolitanski kapitelj z izvolitvijo za kapitularnega vikarja, pozdravlja vse člane škofijskega občestva in prosi za molitev, zlasti za semenišče, vse redovnike, združenja, skupine in bolnike.

Msgr. Ristits zaključil svojo poslanico z besedami: »Tako vsi skupaj, v svoji etnični, družbeni in kulturni različenosti, ki sestavljamo škofijsko družino, v svojih službah in nalogah, h katerim smo bili poklicani, z zaupanjem nadaljujmo skupno pot v svojih naporih in molitvah.«

Edvard Kocbek predstavljen Italijanom

Zadnja, 77. št. goriške kulturne revije Iniziativa Isontina objavlja esej o Edvardu Kocbeku. Napisal ga je Alojz Rebula, ko je bil Kocbek še živ, a že hudo bolan. Alojzu Rebuli teče beseda v italijanski prav tako kot v slovenski. Zato se njegov članek bere kot bi ga bil napisal pristen italijanski človek. Rebula se ustavlja ob Kocbeku pisatelju, pesniku in mislec, pa tudi politiku. Gleda nanj z velikim občudovanjem, a vendar tudi kritično, zlasti ko govori o Kocbekovem poskusu združiti marksizem s krščanskim svetovnim nazorom. »Če bi bilo še potrebno dokazovati, Kocbekov poskus priča o globokem prepadu, ki stoji med preroštvom in politiko,« to je med krščanskim verovanjem in marksistično prakso, meni Rebula.

Članec se mi zdi zanimiv tudi zato, ker služi ne samo za spoznavanje Edvarda Kocbeka, temveč tudi Alojza Rebule.

Rebulov esej je potem ponatisnil italijanski katoliški dnevnik »L'Avvenire« v četrtek 14. januarja. V isti številki revije Iniziativa Isontina je še poročilo o razstavi Rudolfa Saksida v goriškem Avditoriju. Tudi drugi članki v reviji se vsaj mimogrede tičejo tudi Slovencev v naši deželi.

(r+r)

Na razstavi cesarice Marije Terezije

V Attemsovi palači v Gorici na nekdanjem Kornu ali današnji Piazza de Amicis je razstava o cesarici Mariji Tereziji, oz. o Gorici v njenih časih. Gre za prikaz goriško-gradišćanske grofije v 18. stoletju v slikah in dokumentih. S sten številnih soban te plemiške palače iz tistega časa zrejo nate podobe Marije Terezije iz raznih dob njenega življenja. Pa še portreti njene moža, številnih otrok, raznih nadvojvod in nadvojvodinj in toliko drugih portretov članov goriških plemiških rodbin (Cobenzi, Attemsi, Coronini, Lanthierji in drugi). Gre za galerijo osebnosti, ki so se vpisale v zgodovino naše dežele. Vidiš dokumente o začetkih Kmetijske družbe na Goriškem, o prvih katastrih, o prvih zdravnikih. (Med temi je tudi dr. Muznik, Tolminec po rodu, ki o njem pripoveduje Ivan Pregelj v svojih tolmenskih spisih.) Razstavljen je tudi prvi goriški tednik La Gazzetta di Gorizia, ki se je pa tiskal v Čedadu.

Posebna soba je posvečena goriški Cerkvi. V tistem času je bila namreč ustanovljena goriška nadškofija (leta 1752), ki je bila cesarici posebno pri srcu. Zato je goriško stolnico, prvega nadškofa grofa Karla Attemsa in stolni kapitelj zelo bogato obdarila. Marsikaj tega bogastva je videti na razstavi. Nisem pa opazil portreta prvega nadškofa Karla Attemsa. Poleg tolikih drugih plemičev in plemkinj bi slika tega

škofa ne smela biti odsotna, zlasti ne v tej sobi.

Velika pozornost je posvečena arhitektu Pacassiju, ki je ustvarjal v Gorici, potem ko je postal dvorni arhitekt, ki je napravil načrte tudi za Schönbrunn.

Slovenci smo prisotni samo na nekem razglasu, kjer je cesarski zakon objavljen na treh kolonah v treh jezikih: nemščini, italijanščini in slovensčini. Verjetno, da ta skromna navzočnost Slovencev v tistem času cvetočega razsvetljenstva v Gorici ni namerna. Svojega plemstva nismo imeli, ljudstvo pa takrat ni bilo upoštevano. Saj tudi furlansko ljudstvo ni navzoče na razstavi. Vsekakor gre za razstavo, ki je vredna ogleda. Odrpta bo še do konca februarja. - K.H.

Novi odbor sindikata slov. šole v Gorici

Na redni seji, ki je bila v ponedeljek 18. januarja so si novoizvoljeni odborniki sindikata slovenske šole - tajništvo Gorica dokončno porazdelili funkcije in dolžnosti kakor sledi: Albin Sirk predsednik, Vladimir Šturm podpredsednik, Leopold Devetak tajnik, Nevica Budal blagajničarka, Marjan Bednarik zapisnikar, Jože Pahor, Marjan Vončina, Vera Češčut in Sergij Korošec odborniki. Nadzorni odbor sestavlja Iyan Bratina (predsednik), Kazimira Paulin in Nataša Sirk, zasedišče pa Oskar Ussai (predsednik), Helena Knez in Majda Šfiligoj.

Na dnevnem redu je bila nato razprava o slovenskem južnem šolskem središču v Gorici, o preselitvi južnega otroškega vrtca ter Trgovskega zavoda za trgovino. Sejo je odbor sklenil po pretresu nekaterih problemov, ki že vrsto let bremenijo šolnike kot delavsko kategorijo.

Sovodnje

Lani v juniju je sovoedenjski občinski svet odobril okvirni načrt za kanalizacijo greznice, odplake in deževnice na področju celotne občine. Izdelavo tega načrta so poverili za to specializiranemu uradu ing. Roberto Pessina iz Palmanove, ki ga je v dogovorjenem času tudi izdelal, občinski svet ga je pa nato lanskega novembra odobril. Načrt je izdelan tako, da se kanalizacijska dela lahko izvršujejo postopoma.

Celotni strošek naj bi znašal eno milijardo 531 milijonov lir. Finančna sredstva

naj bi prispevali oz. posodili dežela in država. Vsako greznično območje bo imelo svoje kanalizacijsko omrežje in prečiševalno napravo.

Za Sovodnje naj bi bila zgrajena na desnem bregu Vipave približno en kilometer proč od izliva v Sočo; za Rupo, Peč in Gabrje bodo prečiševalne naprave zgrajene neposredno v bližini Vipave, kamor naj bi se prečiščena voda iztekala, za Vrh pa naj bi odhajala v podzemlje.

Stroški za vsako naselje naj bi bili sledeči: Sovodnje z eno greznico 714.880.000; Gabrje z dvema greznicama 179.708.000 lir; Rupa z eno 163.558.000; Peč z eno 210.991 tisoč, Vrh s tremi greznicami 261.508.000.

Občinska uprava je načrt odpisala na pristojne deželne organe s prošnjo za prispevek. Prednost pri izvajanju teh del bosta imeli vasi Peč in Rupa, ki sta kanalizacije najbolj potrebni. Zlasti o kanalizaciji v Rupi se na občinskih sejah govori že leta in je bil na pobudo svetovalske skupine SSK že prejšnj mandatno dobo izdelan načrt za takratno kanalizacijo. Pri tem bodo imeli nekaj finančnih težav lastniki stanovanj, kajti preurediti bodo morali v njih dosednji odtok odplake in deževnice.

Občinska uprava zasluži vse priznanje, da je v tako kratkem času to pobudo izpeljala, saj se predvideva, da bodo na območju Peči in Rupe začeli s prvimi deli že letos, v nekaj letih pa zgradili celotno omrežje. Pri tem pa naj pripomnimo, da so nujna še druga dela, o katerih se že leta razpravlja kot je npr. socialni center v Sovodnjah, za katerega ima občinska uprava že na voljo zemljišče. Prav tako kliče po preureditvi šolsko poslopje v Gabrjah.

Krmin

Božični koncert. V organizaciji goriškega društva »Anton Gregorčič« je bil v krminski stolnici koncert božičnih pesmi. Najprej je bila sv. maša, med katero je pel Soški oktet (Ottetto Isontino), po maši pa je na koru v dveh delih odpel vrsto božičnih in drugih cerkvenih pesmi zbor od Novega sv. Antona v Trstu, ki ga vodi Edi Race. Mogočno je donela naša pesem v prostorni cerkvi in dala številnim poslušalcem vso toplino božiča.

V prezbiteriju je nastopil tudi domači moški zbor iz Plešivega pod vodstvom Z. Klanjščka in odpel svoj del programa. Nastop teh dveh odličnih pevskih skupin v središčni krminski cerkvi je dal letošnjemu božiču posebno obeležje, ki bi ga veljalo v bodoče nadaljevati.

Na koncu je poslušalce in vse nastopajočje v lepi slovenski pozdravil domači župnik g. Trevisan, ki je tudi dal na razpolago prostore v oratoriju, kjer se je ob zakuski razvila pristrčna družabnost.

Božični koncert v Štivanu

V soboto 9. januarja se je župnijska cerkev sv. Janeza Krstnika v Štivanu spet napolnila z občinstvom. Dekliški zbor Dev in Fantje izpod Grmade so priredili koncert božičnih pesmi, ki je bil tokrat nekoliko obogaten. Najprej moramo povedati, da je na koncertu sodeloval tudi otroški zbor, ki sta ga za to priložnost pripravili Tatjana Legiša in Marija Breclj. Naj še dodamo, da del teh otrok tudi redno poje pri nedeljski maši v Štivanu.

Novost, ki je veliko pripomogla, da je sobotni koncert božičnih pesmi lepo uspel, so bili čudoviti diapozitivi g. Toneta Bedenčiča, ki jih je z izbranim okusom in smislom za vsebino pesmi, ki so jih peli zbori pred oltarjem, predvajal na platno, ki je bilo razpeto nad oltarjem.

Ti diapozitivi so tudi likovno še bolj podčrtali vsebino letošnjega koncerta, ki je imel namen s pesmimi prikazati ves božični čas: od adventa do sv. Treh kraljev. Zbori so torej želeli poustvariti božično zgodbo, ki so jo diapozitivi znatno popestrili in jo obogatili.

Preden spregovorimo o koncertu samem, se za trenutek ustavimo ob božični misli, ki jo je povedal domači župnik msgr. Ivan Kretič. Spomnil se je lepih navad, s katerimi se je naš narod veselil rojstva Gospodovega in čudovitih ljudskih božičnih pesmi, ki pa so danes nekatere že pozabljene ali izgubljene. Na koncu je msgr. Kretič tudi povedal zbranim občinstvu žalostno vest o nenadni bolezni nadškofa Petra Cocolina in mu posvetil koncert.

Ker so zbori peli pesmi, ki so bile vsebinsko povezane v opis božičnih dogodkov, so bili vsi pevci ves čas koncerta pred oltarjem. Večer se je začel s krstno izvedbo pesmi Nocoj, nocoj. Na besedilo S. Sardenka jo je za dekliski zbor uglasbil Z. Harej. Sledile so si nove, a tudi bolj znane: Eno novo pošto, Poslušajte vsi ljudje, Pastirci kam hitite in druge. Dekliški zbor Dev in je pod vodstvom Hermana Antoniča zapel štiri pesmi, od teh smo poleg prve

prvič slišali v tej izvedbi Gačnikovo Snežinke z neba. Tudi Fantje izpod Grmade so se za letošnji nastop naučili nekaj novih: Vrabčevi Nikar ne dremajte in Ura je polnoči ter Maličovo Noč najjasnejša. Poleg teh so pod vodstvom Iva Kralja zapeli še dve pesmi. V mešani zasedbi, pod taktirko Hermana Antoniča, so podali skupno sedem pesmi.

Na začetku smo zapisali, da je tokrat prvič nastopil otroški zbor, ki ga sestavljajo mladi pevci iz Štivanja, Medvežja in Devina. Za to priložnost je zbor sicer vodil Herman Antonič, zapel pa je tri pesmi: dve Gačnikovi in Merkùjevo kolednico Novo leto. Pesem, ki je na koncertu požela največji aplavz je bila Gačnikova Bog prišel je za otroški in mešani zbor. Četudi so tokrat otroci prvič javno nastopili, moramo reči, da so zelo dobro peli.

Otroški zbor je na orgle spremljala Marija Breclj, pesmi, ki so jih peli ostali zbori pa Bogdan Kralj. Spored je povezoval Aleksander Sosič.

Letošnji božični koncert v Štivanu je bil, kot je dejal eden prisotnih »užitek za uho in oko«. Naj bi se organizatorji tudi za prihodnje podobne nastope potrudili in dodajali nove ideje in skladbe, kar bo kazalo na delavnost članov omenjenih pevskih zborov. - mt

Pomoč Poljski

Tržaški verniki so za pomoč Poljski do sedaj prispevali 40 milijonov lir. Od teh so 26 milijonov že poslali italijanski Caritas v Rimu, ki je pooblaščen, da v imenu škofovske konference zbira darove.

Nov tržaški šolski skrbnik

Prof. Carmine Catalano je bil imenovan za tržaškega šolskega skrbnika. To je njegovo prvo imenovanje na tako mesto, prihaja pa iz Beneventa. Dosedanji šolski skrbnik prof. Ottaviano Corbi je bil prepeščen v mesto Massa Carrara.

Socialistični protislovenski izpad

Novemu protislovenskemu izpadu smo bili priča v torek 19. januarja, ko so na deželnem svetu v Trstu izbirali predsednike deželnih komisij. Izvolili naj bi novih sedem predsednikov, med katerimi tudi dr. Draga Štoko kot predstavnik Sloven-ske skupnosti. Medtem ko so izvolili pet demokristjanov, so socialisti izrekli pomislek, ko je šlo za izvolitev slovenskega predstavnika. To je povzročilo spor med strankami večine in se ne ve, kako se bo zadeva zaključila.

Nas kot Slovence pa je hudo prizadelo skrajno protislovensko stališče socialistov, ki so ponovno pokazali, da znajo Slovence nuditi lepe besede in obljube, v praksi pa se vedejo do nas tako kakor drugi italijanski prenapeteži. Kaj pravijo k temu tisti Slovenci, ki se v PSI udejstvujejo in so za te ljudi volili.

Slovenska skupnost bo morala nujno povzeti zaključke in računa pri tem na podporo vse poštene slovenske javnosti.

V nedeljo 24. januarja ob 16. uri

bo v ZGONIKU

REVIJA BOŽIČNIH PESMI

Nastopijo poleg domačega zbora tudi Fantje izpod Grmade in dekliski zbor iz Devina.

Umrli je dr. Robert Hlavaty

Tržaško slovensko narodno občestvo je izgubilo velikega narodno čutečega moža dr. Roberta Hlavatyja. Po daljšem bolehanju je umrl v Ljubljani star 85 let.

Njegovi starši so bili češkega rodu in so se preselili v Trst kot toliko drugih Avstrijcev za časa habsburške monarhije. Robert sam je pa postal Slovenec po lastni izbiri in zavesti. Maturiral je na idrijski realki leta 1921 in se potem vpisal na univerzo, kjer je doštudiral na medicinski fakulteti; posebej se je specializiral za zobozdravnika in opravljal ta poklic v svojem dolgem življenju. Za časa fašizma se je izselil v Ljubljano, ker zanj v Trstu ni bilo »dela«, pač zato, ker je bil Slovenec. Po zadnji vojni je pomagal organizirati zdravstveno službo na Koprskem, leta 1950 se je za stalno preselil v Trst in si ustvaril dom na Opčinah.

Poleg svojega poklica se je zelo aktivno posvečal kulturnemu delu v organizacijah Slovenske prosvetne zveze in SKGZ. Njegova je tudi zamisel o openskem Pustu, ki ga prirejajo vsako leto.

Zelo je ljubil tudi slikarstvo. To je bil njegov konjiček. Zlasti se je posvetil akvarelu. Nekateri pravijo, da je bil najboljši slovenski akvarelist. Svoja dela je razstavljaj na mnogih krajih doma in po svetu.

Ob smrti takih mož je pa kristjanu le hudo, ko bere takšne pesimistične sodbje: »Izgleda, da resnično moramo umreti. Kako je to težko za tiste, ki živijo za svoje ljudi in s prijatelji. Dovolj mi to občutje pri mojih letih. Sodim, da je krivično plačilo za tlako in delo v življenju za vsakega človeka smrt. Pa naj vrag vzame vse, kar je kdo storil. Ni pomoči zoper to krivico...« (Iz pisma dr. Hlavatyja ob njegovi 80-letnici).

Res huda tragika je bližati se smrti brez upanja v Kristusa in v vstajenje. Upajmo, da je dr. Hlavaty le prišel do te vere in tega upanja. (r+r)

Škedenj

V Škedenju so v soboto 16. januarja v krajevnih kinodvorani proslavili 200-letnico tamkajšnje osnovne šole.

Bo sv. oče prišel na Vejno?

13. septembra 1984 bo poteklo 25 let, odkar so na evharističnem kongresu v Kataniji izvršili posvetitev italijanskega naroda Mariji. Na to posvetitev spominja Marijino svetišče na Vejni. Za obletnico posvetitve nameravajo pripraviti velik praznik, na katerega je škof Belloni povabil tudi sv. očeta, ko ga je ta sprejel v avdienci 5. januarja letos.

Bazovica

Ta vas ima, kot trdi prof. Samo Pahor, dolgo zgodovino. Začetek naj bi bil tam kakih 50 let pred 1000, ko so tržaški škofje prejeli v dar ves Kras od Devina do Gročane. Ko so zgradili prvo cerkev leta 1336, na istem kraju, kjer je sedanja — seveda zelo majhna, je spadala bazovska verska skupnost pod gročansko župnijo. Šele leta 1660 so cerkev povečali. Prvega duhovnika je Bazovica dobila leta 1785 in tako posta-

la samostojna kaplanija. Od takrat ima župnijski urad krstne, poročne in mrljske knjige. V arhivu so pa knjige »urbar« iz leta 1650. Osebnosti naših prednikov imamo v Bazovici od leta 1700. Kar je bilo prej, je treba iskati v Klancu pod Kozino. Leta 1864 je Bazovica, pod katero sta spadali tudi Gročana in Padriče, postala samostojna kuracija in je že imela (od 1857) novo sedanjo veliko cerkev. K Bazovici je nekaj časa spadala tudi Lipica in sicer odkar je nehala biti samostojna kuracija, tj. leta 1883 in je ostala priključena do zadnje razmejitve.

Število prebivalstva. Župnija je dosegla svoj višek leta 1937, ko je štela 1.655 duš in sicer Bazovica 898, Gropada 434, Padriče 322 (skupaj s prebivalci na Novi cesti nad Sv. Ivanom). Število je sedaj padlo: vse tri vasi imajo 1.418 prebivalcev, od katerih je pristno domačih Slovencev 1.127. Bazovica ima 655 domačinov in 86 tujcev, Gropada 247 in 28, Padriče 225 in 177.

Res je, da je bilo pred drugo svetovno vojno v dobi fašizma veliko tujcev, ki so odšli ali pomrli, so pa prišli postopoma novi, ki so si zgradili svoje vile ali zasedli stare stavbe ali pa se v zakonu povezali z našimi ljudmi; teh je skupno 291.

Hud udarec je zadala lansko leto med nami smrt, ki je iz naših družin vzela s seboj kar 32 oseb in je letos že ugrabila dve. Življenje pa ima pri nas šibko oporo: rodilo se je lani 9 otrok (od teh krščenih komaj 3, čeprav imamo trdno upanje, da bomo skoraj vse krstili). Zakonsko zvezo je sklenilo le 10 zaročencev. Od 464 družin je vsaj vidno neurejenih kar 39 (civilne poroke, ločenci zopet poročeni, ločenci).

Zakaj pišemo vse to? Da se resno zamislimo v to strašno umiranje, padanje in nazadovanje in da bi odgovorni ljudje v sociologiji, pastoralni, politiki kaj resnega ukrenili v korist naše manjšine.

V kinodvorani v Bazovici nastopi v nedeljo 24. januarja ob 16.30

ANSAMBEL BRATOV KRT

iz Štranj pri Kamniku, ki je igral z odličnim uspehom na festivalu v Ptuj in je gostoval v Nemčiji med slovenskimi izseljenci. Vodja ansambla je harmonikar Dominik Krt, ostali člani pa klarinetist Emil Krt, trobentač Tomaž Grajzer, kitarist Dare Podbevšek, baritonist Cene Matičič, pevka Marinka Rozmanič ter humorist Pavel Ostrešek. Ansambel bo pozdravil s pesmijo naš otroški zbor »Slomšek«, ki ga vodi Frida Valetič-Kralj. Med odmori loterija za lačne.

Zahvala

Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu se iskreno zahvaljuje pevcem mešanega in mladinskega zbora za sodelovanje na letošnjih božičnih koncertih. Posebna zahvala staršem mladih pevcev za pripravljenost in požrtvovalnost.

Film o Frideriku Baragi

Škof Friderik Baraga je učakal to, na kar je sv. Francišek Asiški moral čakati 800 let, namreč film o sebi in svojem delu. Za to je poskrbel neutrudni borec za Baragovo razglasitev blaženim lazarist Tone Zrnc v Torontu. Pripravil je film, ki zajema celotno Baragovo življenje od njegovega rojstnega kraja na Dolenjskem, prek Ljubljane do številnih Baragovih misijon-skih postojank v Kanadi in ZDA. Zaključil se v Marquetteu, kjer je bil škof. O filmu pravijo: »Okolica Velikih jezer, dežela naravnih lepot in slavne preteklosti, dežela mnogih sledov, tudi sledov Friderika Barage.« Odtod naslov filma »Sledovi« ali po angleško »On the Trail«. Premiera firma je bila v Torontu v nedeljo 17. januarja in dvorani Brezmadežne.

Film je pravo profesionalno delo in je trajalo devet let. Pri delu niso štedili s stroški, tako da je tudi strokovno res na višku. Film je v barvah in traja eno uro. Opremljen je z glasbo. Zato piše: »Slovenske melodije, izvorna očiščevočna glasba, očipjevske pow pow, blagovozna očipjevsčina.« Izdaja je slovenska in angleška. Poleg tega so ga izdelali v dveh formatih, 16 mm in super 8 ter video kasete. Cena za 16 mm je 1.100 dolarjev, super 8 tisoč dolarjev, video kasete 300 dolarjev. Ni pa pojasnjeno ali gre za ameriške ali kanadske dolare.

Friderik Baraga je torej doživel veliko pozornost pri umetnikih: lani knjiga o njem, ki jo je napisal Alojz Rebula, letos poseben umetniški film.

Stoletnica rojstva nadškofa Alojzija Fogarja

V Trstu je večja skupina prijateljev pokojnega tržaškega škofa Alojzija Fogarja, ki se zelo briga, da bi spomin na velikega škofa ostal vedno živ. Ustanovili so poseben odbor, ki naj ima to skrb. Letos nameravajo proslaviti stoletnico njegovega rojstva, saj se je msgr. Fogar rodil v Pevni 27. januarja 1882.

V tržaški stolnici bo v soboto 30. januarja ob 17.30 sv. maša, ki jo bo daroval škof Bellomi. Po maši bodo v stolnici odkrili spominsko ploščo. Ze večkrat je bila izražena želja, da bi v Trstu imeli ulico, ki bi se imenovala po pokojnem škofu, ki je vodil tržaško škofijo od leta 1924 do 1936.

SKPD »M. FILEJ« - GORICA
vabi na

SREČANJE Z AVTORJI

Mohorjevih knjig za leto 1982. Obenem bo predstavljena 2. Pastirčkova pesem. Predstavitve bo v mali dvorani Katoliškega doma v sredo 27. januarja ob 20.30.

Pastirček št. 4

Legenda za novo leto, ki jo je napisal K. Humar, pove mladim bralcem, česa naj bi se v tem letu izogibali, katehet pa razloži, zakaj se kristjani vsako nedeljo zbiramo pri sv. maši. Zelo učinkovito je podano vprašanje: če hočeš biti srečen, si prizadevaj za... Na filmskem traku je pokazanih pet napačnih in pet pravih zakladov, za katere se je vredno prizadevati.

M. Perat predstavi koroško pesnico Milko Hartman, Ljuba Smotlak opiše v »Tržaških sprehodih« grad pri Sv. Justu in opozori na ostanke rimske bazilike istotam. Hubert Močnik seznani otroke o novostih v našem sončnem sistemu.

Pesmic je to pot precej: Miška drsalka (Zora Saksida), Zimske jutro (Ljubka Sorli), Mrzla zima je prišla (Ivanka Zavadlav) in Pastirček (Milka Hartman). Na platnicah pa najdemo uglasbeno pesem Ljubke Sorli »Deklica in žoga«. Uglasbil jo je A. Bratuž. Iz živalskega sveta je vzeta pravljica »Zajec in lisica«, prav tako zgodba o želvi Tommy (Tommyjeve nadloge). Napisal jo je Branko.

Zanimive so vzgojne strani. Učenci 1. razreda naj bi na podlagi risbe odgovorili, katero zimsko igro in športe poznajo, iz 2. razreda pa naj bi povedali, kaj je značilno za iglavce. Za višjo stopnjo je Zora Saksida pripravila tri duhovite uganke v obliki zgodbic, ob katerih naj bi si mladi prijatelji brusili možgane. V zvezi z »Malo Cecilijanko 1981« v Gorici je objavljen pozdravni nagovor učiteljice Majde Paulin in slika otroškega zbora s Plešivega.

Jana to pot mlade dopisnike malce pokara. Spisi naj bi bili urejeni in lepo napisani, brez pack in na celem papirju. To naj bi otroci upoštevali. Drugače bodo taki spisi romali v koš. - jk

Šport

MOŠKA D LIGA

Cus, Trst - Olympia Terpin 1 : 3

Olympia Terpin: Spacapan M., Dornik, Cotič M. in Š., Terpin D., Kuštrin, Marko-šič.

MOŠKA I. DIVIZIJA

Olympia - Italcantieri 0 : 3 (11 : 15, 13 : 15, 8 : 15)

Olympia: Devetak, Batistič, Spacapan S. in I., Uršič, Košič, Podveršič, Cotič I. in R.

PRVENSTVO DEKLIC

Italcantieri : Olympia 3 : 0 (15 : 3, 15 : 7, 15 : 9)

Olympia: Bertolini, Mažgon, Olivo, Doktorič, Vrtovec, Suligoj, Degenhardt.

Poleg omenjenih prvenstev se je goriška Olympia udeležila tudi prvenstva dečkov, kjer se je uvrstila zelo dobro. Olympia Košič je premagala s 3 : 0 ekipo iz Pierisa in tako postala pokrajinski prvak. Kmalu se bo začel drugi del tega prvenstva, v katerem se bodo spopadle za naslov deželne prve ekipe štiri ekipe, ki so bile najboljšje v različnih pokrajinskih prvenstvih.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Gorici vabi

K MOLITVENEMU BOGOSLUŽJU ZA KRŠČANSKO EDINOST

ki bo v nedeljo 24. januarja ob 15. uri pri Sv. Ivanu v Gorici.

OBVESTILA

Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice bo v nedeljo 24. januarja ob 15. uri in v ponedeljek 25. januarja ob 20.30 gostovalo v Katol. domu v Gorici v Molierovo igro »Don Juan ali Kamniti gost«. Igra je za goriški abonma SSG »nedelja« in »ponedeljek«.

Božena Arnič iz Ljubljane bo v soboto 30. januarja imela klavirski recital v Attemsovi palači v Gorici. Organizira ga pokrajinska uprava v okviru razstave o Mariji Tereziji.

»Obšoški katoličani v 20. stoletju« je naslov ciklusa predavanj ki bodo v Gorici v petek 29. januarja ob 16. uri, v soboto 30. januarja ob 9.30 in popoldne ob 15. uri. Nastopili bodo razni referenti, ki bodo osvetlili življenje in delo katoličanov v goriški nadškofiji med prvo in drugo svetovno zgodovino. Slovence bosta predstavila dva predavatelja. Predavanja bodo v novi predavalnici, Corso Verdi 4, tj. v prostorih bogoslovnega semenišča.

Obvestilo starim skavtom. Delovno leto 1981-82 je trideseto leto skavtizma med Slovenci na Tržaškem, saj je bila oktobra 30-letnica ustanovitve Slovenskih tržaških skavtov. Za to priložnost bo v soboto 30. januarja družabno srečanje nekdanjih tržaških skavtov in skavtinj ter sedanjih voditeljev in voditeljic. Srečanje bo povezano z večerjo. Kdor se misli udeležiti srečanja, naj najkasneje do 26. januarja prijavi svojo udeležbo bratu Albertu Štrajnu (telef. 912093 v večernih urah, telef. 763420 pa v delovnem času).

V Društvu slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 25. januarja govoril prof. Martin Jevnikar ob zaključku prve knjige Primorskega slovenskega biografskega leksikona. Začetek ob 20.15.

Razpis delovnega mesta. Slovensko stalno gledališče razpisuje delovni mesti frizerke in odrskega delavca. Pogoji: italijansko državljanstvo, obvladanje slovenske, končana obvezna šola, odslužen vojaški rok. Pismene prošnje sprejema uprava SSG, Trst, ul. Petronio 4 (Kulturni dom) do 27. januarja

PD »ŠTANDREŽ« - DRAMSKI ODESEK

ponovi v nedeljo 24. januarja ob 19. uri v prosvetnem domu »Anton Gregorič« v STANDREŽU komedijo Carla Goldonija v treh delih

»KRČMARICA« Režija Emil Aberšek

DAROVİ

Za Katoliški glas: Lasič-Komjanc 12.000; J. Jamnik, Boršt 23.000; N. N. v spomin škofa Cocolina in g. Eržena 2.000; dr. Segula 6.000; Dušan Skorjanc 6.000; Ana Kuk 6.000; S. Z. v spomin sestre Viktorije 10.000; Marija Goljevšček 6.000; Peter Tomšič, Sovodnje 11.000; Mavrenčič, Gorica 11.000; N. N., Trst v počastitev spomina msgr. Cocolina za vse duhovne dobrote, prejete v zadnjih letih 50.000; Bazilija Stanta, Medjavas 11.000; Viktor Prašnik v spomin pok. g. Eržena 20.000; N. N., Doberdob v spomin Emilije Fabjan 16.000 lir.

V spomin na škofa Cocolina: Josipina Legiša za kapelico v Cerovljah 10.000; Luciana Gabrovec 5.000; Pavlica Legiša 10.000; Mira Pernarčič za poimenovanje šole v Mavhinjah 20.000 lir.

V počastitev spomina nadškofa Cocolina in g. Eržena: Marijine sestre, Gorica za misijone v državi Slonokoščena obala in za misijonarje na Madagaskarju po 50.000 lir.

V spomin g. nadškofa in g. Eržena: M. D., Gorica za Zavod sv. Družine in za Alojzijevešče po 10.000 lir.

V spomin g. Eržena: Julka Brajnik za cerkev sv. Ivana v Gorici, za cerkev v Standrežu in za Alojzijevešče po 20.000 lir. **Za Alojzijevešče:** družina Di Battista, Steverjan v spomin g. Eržena 50.000 lir.

N. N., Gorica: za Poljsko 100.000; za Katol. glas 300.000, za kočjo sv. Jožefa v Zabnicah 130.000, za Pastirčka 50.000 lir.

N. N., Podgora: v spomin na pokojne iz družine za lačne po svetu 50.000, za Alojzijevešče 25.000 in za Katol. glas 5.000 lir.

Za cerkev v Standrežu: Julka Brajnik in Milica Brajnik v spomin na Zalko Petljan vsaka po 10.000; družina Lucijan Pavio v spomin na Rudija Brajnik 10.000; v spomin na Franca Pisk: Milka Lutman 15.000, Irena in Lilijana Nanut 35.000, Milan in Cvetko Nanut 30.000, Matilda in Jožefa Zavadlav 20.000 lir.

Na Nedeljo katoliškega tiska 31. januarja ob 16. uri
bo v Katoliškem domu v Gorici

priređitev za katoliški tisk

Nastopi dramska skupina PD Štandrež z Goldonijevo komedijo

»KRČMARICA«

Pred igro in v odmorih bogat srečolov. Prijatelji slovenskega katoliškega tiska prisrčno vabljeni.

Prizor iz Goldonijeve komedije »Krčmarica«, ki jo je dramska skupina PD Štandrež uprizorila 10. januarja letos v Štandrežu. Ponovila jo bo istotam to nedeljo, v nedeljo 31. januarja pa v Katoliškem domu v Gorici

Za Našo pot: Terezija Hlede v spomin pok. g. Eržena 20.000 lir.

Marjan Hrovat, Gorica: za cerkev sv. Ivana v Gorici 10.000 in za cerkev v Skopju 50.000 lir.

N. N., Sovodnje: za Katol. glas, za organizatorje Praznika frtalje Rupa-Peč, za Našo pot, za lačne po svetu po 10.000; za skavte v Sovodnjah, za krvodajalsko skupino Sovodnje, za SZ Soča in za krajevno sekcijo SSK Sovodnje po 5.000, skupaj 60.000 lir.

J. K., Sovodnje: za Alojzijevešče v počastitev spomina ponesrečene Rozalije Bajt 15.000; za Zavod sv. Družine, za Števerjanski vestnik, Našo pot, za list Dom, za cerkev v Novi Gorici in za slovenske misijonarje po 10.000, skupaj 75.000 lir.

N. N., Vrh: za SZ Soča in za Alojzijevešče namesto rož na grob g. Eržena po 10.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Elvira De Reya ob peti obletnici smrti moža Franca Zupančiča 50.000, v spomin brata Rikota 20.000 in za Katoliški glas 10.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: v spomin pok. nadškofa Cocolina I. Pahor 20.000; Valerija Caharija 10.000; Gregor Pertot za župnijsko dvorano 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob brata Mirota: Marica Širca za kapelico v Cerovljah 20.000, za poimenovanje šole v Mavhinjah 20.000 in za lačne po svetu 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Adamič ob prvem sv. obhajilu hčerke Klare Elizabete 50.000; N. N. in N. N. 50.000; Stojan Sosič, Sv. Križ 10.000; Ana Jurca-Sosič 5.000; Eleonora Škerlavaj-Sosič v spomin na pok. svojce 10.000; Netka Brišček-Skerlavaj 10.000; družina Sosič-Oberti v spomin na očeta Zorana 10.000; razni 100.000 lir.

V spomin na pok. prijatelje Guština Kralja, Mariota Reba in Berto Sosič darujeta Mario in Pepka Dolenc za obnovitev cerkve na Opčinah, za cerkev v Trebčah in za cerkveni zbor na Opčinah po 10.000, skupaj 30.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Jurij in Marta Vodopivec v spomin pok. Ivanke Švagelj 30.000; prof. Vinko Beličič ob novem letu 30.000 lir.

Mara in Boris Jogan: za cerkev na Opčinah in za cerkveni zbor istotam po 10.000 lir.

Za orgle v Bazovici: družina Križmančič ob smrti očeta Ladkota 100.000; Marija Marc v spomin Ladkota, Siljota in Matije 15.000; Marija Ražem ob smrti moža Silvestra 20.000; družina Križmančič v spomin Marije Pelan 20.000; Svetko Križmančič 5.000; ob pogrebu Marije Bressan 25.000; Ferfoglia v spomin žene Marije 5.000; Vida Mlač, Albisola 7.000 lir.

Za cerkev na Padričah: darovali pretekli teden 302.000 lir.

V spomin Bože in Ludvika Pirc: svojci ob 4. oz. 6. obletnici smrti za Mladiko 30.000 in za Černetov sklad 20.000 lir.

Gentili Vera, Trst: za misijone in za lačne po svetu po 25.000 lir.

Za novo cerkev: N. N., Doberdob 100.000 lir.

Za misijone: N. N. 10.000; C. K., Trst 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Sporod od 24. do 30. januarja 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Nediški zvon. 11.00 Mladinski oder: »Mala čarovnica«. 11.30 Narodna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 Na goriškem valu. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditvev.

Ponedeljek: 8.10 Gospodarska problematika. 9.30 Alternativna prehrana. 10.10 Koncert. 12.00 Kulturni dogodki; kako ti je ime?; lahka glasba. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotiček: Tik-tak. 14.30 E. Kocbek: »Strah in pogum«. 15.00 Glasbeni ping-pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10

ZAHVALA

V četrtek 17. januarja je bil pokopan duhovnik g.

Janez Eržen

Zahvaljujemo se vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše v cerkvi sv. Ivana v Gorici, še posebej gg. duhovnikom, ki so v tako velikem številu prišli na zadnje srečanje s pokojnikom s tostran in onstran meje in v somaševanju opravili sv. daritev za njegov dušni pokoj, zlasti glavnim trem somaševalcem dr. Močniku, dr. Markuži in g. Lazarju. Dr. Močniku naj velja še posebej zahvala za besede slovesa, sestrar redovnicam za molitev, vsem pa za izkazano sočustvovanje. Rajnega gospoda priporočamo v molitev.

Sestre, nečaki in drugo sorodstvo

Gorica - Cerklje - Ljubljana, 17. januarja 1982

26. 1. 1979 — 26. 1. 1982

Ob tretji obletnici smrti drage žene, mame in none

Frančiške Kocijančič|por. Pečar

se je hvaležno spominjajo

mož Franc in sin Oskar z družino

Gropada, 26. januarja 1982

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA

Korzo Verdi, 51

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI
SKRINJICAMI